

El nou escenari polític

El document subscrit per Sánchez i Rivera només mira cap a Catalunya per impedir un referèndum

El desafiament absent

ISABEL GARCIA PAGAN
Barcelona

L'independentisme català ha farcit el seu recorregut vital amb "dates històriques", a les quals s'afegeixen les efemèrides que proporciona la implacable hemeroteca. Demà farà tres anys que el PSC va trencar per primera vegada la disciplina de vot del PSOE al Congrés i els seus diputats, a excepció de Carme Chacón, van instar el Govern central a negociar la celebració d'una consulta en què els ciutadans de Catalunya decidissin el seu futur.

L'aritmètica i els interessos partidistes han convertit el procés sobiranista en una arma de doble tall per a populars i socialistes, i Ciutadans ha sabut pescar en aigua tèrbola.

El 6 de febrer passat el PSOE va posar sobre la taula un programa per a un govern progressista i reformista que ha passat a ser un acord per a un govern reformista i de progrés del PSOE i Ciutadans. L'ordre dels factors no altera el producte en les referències a la reforma constitucional, però sí que n'amplia el contingut. El document inicial del PSOE es referia als problemes de les comunitats, "especialment Catalunya", pel que fa a la seva "participació en el projecte comú i en el reconeixement efectiu de les singularitats que les caracteritzen". La solució política no anava més enllà de plantejar una revisió del títol VI-II de la Constitució i desenvolupar el concepte d'Estat federal, "ni que sigui mínimament".

La Constitució espanyola ha afrontat dues reformes en 38 anys, i l'acord amb Ciutadans recull la proposta socialista de reforma de la Constitució i hi suma una reforma expressa. Dues en una legislatura. El desenvolupament del concepte d'Estat federal està limitat en el "pacte complementari" amb el "permanent i inequívoc compromís" amb "la unitat i integritat d'Espanya i la defensa de l'ordre

PIERRE-PHILIPPE MARCOU / AFP

Rivera i Sánchez es van unir per firmar el document però després van donar explicacions per separat

constitucional", i una conclusió en "coherència": "oposar-se a tot intent de convocar un referèndum amb l'objectiu d'impulsar l'autodeterminació de qualsevol territori d'Espanya". Sánchez va optar pel *talante* i va obviar la referència en la presentació de l'acord.

La "solució política" que defensava el líder socialista com a panacea per a Catalunya es limita ara a incorporar el nom de les autonomies a la Constitució i fixar "amb precisió les competències de l'Estat i les autonomies, així com i la incidència en aquestes últimes dels fets diferencials reconeguts a la Constitució", a establir els principis del sistema de finançament autònom en els termes interpretats per un Tribunal Constitucional qüestionat i a definir l'abast del principi de lleialtat constitucional. I el Senat? Si el Senat no ve a Barcelona, val més tancar-lo, va arribar

a proclamar Sánchez. El pacte amb Ciutadans no preveu el trasllat a Barcelona, però sí advocar per la seva supressió com a cambra de segona lectura si no es transforma en una veritable cambra territorial.

A l'altre costat, la proliferació de referèndums de dubtós recorregut plantejats per Podem tenia com a única bondat el fet de deixar la porta oberta a un debat que Pedro Sánchez i el PSOE no poden i no volen assumir i que Albert Rivera es va encarregar de tancar d'un cop de porta: "A Podem no li agrada l'acord perquè no inclou el referèndum separatista".

El document firmat solemnement ahir bloqueja la sortida d'emergència per a la carpeta catalana i posa de manifest un immobilisme equivalent al que ha demostrat Mariano Rajoy aquests últims quatre anys. El problema és que el

MODEL TERRITORIAL

La proposta de reforma constitucional es limita a "desenvolupar el concepte d'Estat federal"

COP DE PORTA AL REFERÈNDUM

PSOE i C's firmen oposar-se a qualsevol intent de convocar un referèndum

EL FUTUR DEL SENAT

La Cambra Alta no acabarà a Barcelona; si no és territorial, es vol que se suprimeixi

protagonista ja no és el PP, sinó el PSOE, que per arribar a la Moncloa sempre havia necessitat el graner de vots català.

El líder del PSC havia defensat de totes les maneres possibles que les seves bases eren partidàries d'un acord amb Podem, però Pablo Iglesias s'ha aixecat de la taula, de moment, i el socialisme català corre el risc de convertir-se en el Pasok local, amb dificultats per desenvolupar un discurs convincent per a Catalunya. Els tentacles d'Ada Colau avancen més enllà de la ciutat Barcelona mentre ara el PSC busca un espai que li atorgui un cert confort al costat de Ciutadans seguint l'empremta dels governs als ajuntaments de Lleida i Tarragona. Una altra cosa és el Parlament, on Ciutadans es mou desacomplexadament en un terreny vidriós per al PSC. Miquel Iceta ha demostrat amb escreix la seva capacitat per seguir qualsevol ritme, i ara l'objectiu és apuntalar la figura de Pedro Sánchez, així que ahir va celebrar el pacte davant els seus.

Sense matisos queda, en contraposició, el discurs de l'independentisme català a Madrid. Pel vicepresident de la Generalitat i líder d'ERC, Oriol Junqueras, l'acord no és "cap sorpresa", i pel portaveu convergent a Madrid, Francesc Homs, és l'"avantsala d'una gran coalició". Només hi falta el PP...

Han passat vint anys des que, el 1996, Convergència va aconseguir arrencar a José María Aznar la supressió del servei militar obligatori, i fins i tot l'eliminació dels governs civils per arribar a la Moncloa. Ara CDC aprèn a "ser petita" a Madrid, però està lliure de les temptacions que els republicans atribueixen al que denominen ADN convergent. Ni peix al cove ni puta i ramoneta. L'acord de governabilitat de Sánchez i Rivera enterra qualsevol possibilitat que el partit d'Artur Mas es plantegi una reformulació de l'estratègia al Congrés –malgrat que a Girona pacti amb PP i Ciutadans– i el lliga, de moment, a ERC, mentre el Govern aguantí...●

Catalunya rebrà 2.041 milions d'euros del FLA aquest trimestre

ALEX TORT
Barcelona

El Govern espanyol va anunciar ahir la distribució d'una mica més de 6.100 milions d'euros entre les comunitats autònomes per al primer trimestre del 2016 amb càrrec als fons de Facilitat de Finançament –a què només estan adherides les Canàries i Galícia– i al Fons de Liquiditat Autònom (FLA) –al qual s'acullen la resta de les autonomies, excepte Castellà i Lleó, el País Basc, Navarra i Madrid, encara pendent de la decisió del seu consell de Govern d'adherir-s'hi o no–. Prop d'un terç, en concret 2.041 milions, es destinaran a Catalunya.

Malgrat tot, l'Executiu central no perd de vista els moviments que

ALEX MOLDES / ACN

Oriol Junqueras

es puguin produir a Catalunya, i segueix condicionant els fons que hi destina al fet que els dediqui als deutes contrets amb proveïdors i no s'els gasti a desplegar la ruptura amb l'Estat: "Fins que desaparegui la situació de risc per a l'interès general o es consideri necessari per garantir els serveis públics", diu l'anunci del Ministeri d'Hisenda. Es tracta d'unes condicions que va imposar al mes de novembre passat, quan Andreu Mas-Colell era el titular de la Conselleria d'Economia.

A més a més, el Govern central també manté el reemborsament dels diners a Catalunya en almenys dos trams mensuals, en lloc de mensualment, com havia estat habitual.

Segons el Departament d'Economia, que encapçala Oriol Junqueras, els 2.041 milions que rebrà Catalunya "són els que pertocuen", però el secretari d'Economia, Pere Aragonès, va recriminar que la planificació de la distribució dels recursos "sigui trimestral, i no anual, com s'ha fet fins ara".

"L'anunci del Ministeri d'Hisenda no ens satisfà, perquè, com que no tenim una previsió de més llarga durada, ens obliga a estar pendent a partir del 31 de març de si es compleixen les entregues següents i, de retruc, limita la nostra acció de Govern", va assegurar Aragonès, consultat per aquest diari.

Des del ministeri al·leguen que aquest cop s'ha optat per fer planificacions trimestrals perquè estant en funcions es limita l'acció del Govern central. Cal aclarir, a més a més, que ni l'abast temporal de la distribució, ni la calendarització dels pagaments estan reglamentats.

Per a aquest trimestres, Andalu-

sia és la segona comunitat que rebrà més finançament, amb 1.247 milions. Després hi ha la Comunitat Valenciana, amb 951, i Castella-la Manxa, amb 301.

D'altra banda, Junqueras es va comprometre ahir a incloure una clàusula als pressupostos que blindi la despesa social del Govern. Ai-

Junqueras garanteix al Tercer Sector que blindarà els fons socials perquè no s'usin per a altres objectius

xí, després de reunir-se amb la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social, el vicepresident del Govern va assegurar que, si l'Executiu català no es gasta el que està pressupostat en una partida social concreta, els diners no acabaran destinats a altres partides.●